

Bliv i min kærlighed!

18. e. trin. 7.10.2012 i Martinskirken (LGJ). Salmer: 677 - Sl 121 - 678 - 367(NyDDS) - 542 - 429v1-2 - 11

Johannes 15,1-11: *JEG ER DET SANDE VINTRÆ, og min fader er vingårdsmanden. Hver gren på mig, som ikke bærer frugt, den fjerner han, og hver gren, som bærer frugt, den renser han, for at den skal bære mere frugt. I er allerede rene på grund af det ord, jeg har talt til jer. Bliv i mig, og jeg bliver i jer. Ligesom en gren ikke kan bære frugt af sig selv, men kun når den bliver på vintræet, sådan kan I det heller ikke, hvis I ikke bliver i mig. JEG ER VINTRÆET, I ER GRENENE. DEN, DER BLIVER I MIG, OG JEG I HAM, HAN BÆRER MEGEN FRUGT; for skilt fra mig kan I slet intet gøre. Den, der ikke bliver i mig, kastes væk som en gren og visner; man samler dem sammen og kaster dem i ilden, og de bliver brændt. Hvis I bliver i mig, og mine ord bliver i jer, så bed om, hvad I vil, og I skal få det. Derved herliggøres min fader, at I bærer megen frugt og bliver mine disciple. Som Faderen har elsket mig, har jeg også elsket jer; bliv i min kærlighed. Hvis I holder mine bud, vil I blive i min kærlighed, ligesom jeg har holdt min faders bud og bliver i hans kærlighed. Sådan har jeg talt til jer, for at min glæde kan være i jer og jeres glæde blive fuldkommen.*

”Bliv i min kærlighed!” Det er jo intet mindre end en kærlighedserklæring. Jesu kærlighed er forudsætningen for alle ting. Den er der ... den var der ... og den vil altid være. Hans kærlighed. I ham blev vi skabt. Og han frelste os ved sin kærlighed. ”Bliv i min kærlighed!” siger han. Og vi får tre herlige begrundelser i evangeliet:

I.

Bliv i Jesu kærlighed. For han det sande vintræ! ”Jeg er det sande vintræ, og min fader er vingårdsmanden.”

For jøder var vintræet en beskrivelse af dem selv som Guds folk. De forstod sig selv som Guds vintræ. Sådan læser vi i Salme 80: *Du rykkede en vinstok op i Egypten og plantede den, hvor du drev folkeslag bort (v9) Hærskarers Gud, vend tilbage, se dog ned fra himlen! Tag dig af denne vinstok! (v15).* Gud havde ført sit folk ud af Egyptens slaveri ind i Kanaan og havde plantet dem i det forjættede land. Fordi de var Guds vintræ, vidste de også, at de skulle bære frugt for ham. For Jesu disciple og alle andre jøder havde ”vintræet” denne særlige betydning.

Men desværre gik det galt med vintræet. Og profeterne måtte sige sandheden til Guds folk. Profeten Esajas sagde: *Jeg vil synge en sang om min ven ... som havde en mark. Han gravede den, rensede den for sten og plantede den til med vinstokke. Han byggede et vagttårn i den og udhuggede også en perse. Han ventede, at den ville give vindruer, men den gav vilddruer. (Es 5,2-3).* Og Herren sagde gennem profeten Jeremias: *"Jeg havde dog plantet dig som en vinranke, en ægte stikling. Hvor kunne du da forvandles til et vildskud, en uægte vinstok?" (Jer 2,21).* Frugten var udeblevet, fordi folket blev ikke i Guds kærlighed! Og nu stod det overfor dommen! Gud sagde: *Gå langs vinstokkene, og ødelæg dem, men ryd dem ikke helt væk; riv rankerne af, de hører ikke Herren til (Jer 5,10).* Derfor siger Gud Herren: *Ligesom jeg af skovens træer udleverer vinstokken til at blive fortæret af ilden, sådan udleverer jeg Jerusalems indbyggere (Ez 15,6).*

I det lys er det noget helt særligt, at Jesus siger: *"Jeg er det sande vintræ!"* Jesus sætter sig ind i folkets historie. Han gør sig til ét med dem, som skulle have været det sande vintræ. Ja er det, de burde have været som folk, det var han nu for dem. Han bærer de frugter, som folket burde have båret. Og samtidig bliver han udleveret til ilden og dommen, når han forkastes og dør på korset. Jesus er det sande vintræ. Og han siger til disciplene og til os: *"Bliv i min kærlighed!"* Hvilken glædelig indbydelse! Lige, hvad disciplene og hele det jødiske folk havde brug for. Det er også lige, hvad vi behøver. For også vi er skabt til at bære frugt for Gud og vor næste i kærlighed. Men vores kærlighed kredser alt for meget om os selv. Og vi søger af natur os selv og vort eget, og vi gør ikke meget, som vi ikke også selv kan få gavn af. Det ligger til os. Desværre.

Derfor er det slet ikke så ligetil at leve livet til gavn for andre. Det har vi svært ved. Også fordi vi nogle gange ikke mener, at andre har fortjent, at vi lever vores liv for dem. Vi vil jo gerne have ros og tak. Og får vi ikke opmærksomhed for det, vi har knoklet med, kan vores kærlighed let blive kold. Vi kan miste interessen for andre mennesker. Desværre. Sådan er vi. Vi er ligesom det folk, profeterne talte til: *Jeg havde plantet dig som en vinranke, hvordan kunne du da forvandles til et vildskud?* Vi er ikke det **sande** vintræ, som bærer frugt for Gud. Ud over vore synder, så er der også døden, som på en måde bor i os og udvikler sig år efter år. Og til sidst tager os. - **Men Jesus er det sande vintræ! Hos ham får vi vor tabte identitet som Guds børn tilbage. Han siger:**

- *"Bliv i min kærlighed! For jeg er det sande vintræ!"*

II.

Den anden grund til at blive i hans kærlighed er, at vi er grenene: *"Jeg er vintræet, I er grenene!"*

Igen mærker vi hans kærlighed. Han taler ikke om disciplenes fejl og synd. Han nævner intet af det, de har gjort forkert. Han nævner i stedet, hvad de er. *"I er grenene!"* Det er det, der tæller for ham. De er hans grene. Gennem dem vil Jesus bære frugt for Gud – til Guds ære og til gavn for mange mennesker. Og Jesu Fader er vingårdsmanden, beskærer vintræets grene. Det betyder, at han sørger for, at hans disciple er netop de grene, som de nu engang skal være for at bære frugt.

Jesus uddyber og forklarer: *"I er allerede rene på grund af det ord, jeg har talt til jer."* De er "rene" på grund af ordet han taler. Selv om de må tænke om sig selv, at de er det *falske* vintræ, så får de nu at vide, at de er grene på det sande vintræ. Og de er "rene". Han har rensset dem ved det ord, han har talt til dem. De har taget imod hans ord. De tror på ham. Det er forenet med ham ved ordet og troen. Og så er alt er vel. – Sådant omfavner han sine disciple. Med sit ord ordner han alt i deres liv. Han havde indledt samværet den aften med at vaske deres fødder. Evangelisten fortæller: *Jesus havde elsket sine egne, som var i verden, og han elskede dem indtil det sidste (Joh 13,1-2).* Og da Jesus lidt efter vaskede disciplenes fødder, sagde han: *"Hvis jeg ikke vasker dig, har du ikke lod og del sammen med mig" (Joh 13,8-9).*

Jo, Jesus vaskede dem og rensede dem. Ordet og vandet havde en indre virkning. Det samme har han også gjort for os. Han har vasket os i dåbens bad. Han har rensset os, så vi er rene og retfærdige for Gud. Hans ord kommer til os med tilgivelse, forladelse, håb. Vi ser ham brænde og gå til grunde på korset for vore synders skyld. Vi ser, at han gjorde det for os. Vi ser, at hans kærlighed ikke bygger på. Når Jesus siger som en kendsgerning, at vi er hans grene, er det en **"kærlighedserklæring"**. Han erklærer jo, hvad der ellers ville være umuligt at vide: at vi tilhører ham, fordi han har rensset os ved ordet. *"I er grenene!" "I er mine!" "I er tilgivet"*. Det siger han med ord som disse: *Men Gud viser sin kærlighed til os, ved at Kristus døde for os, mens vi endnu var syndere (Rom 5,8).*

- Bliv i min kærlighed, for I er grenene!

III.

Den tredje grund til at blive i hans kærlighed, giver han med ordene: *Jeg er vintræet, I er grenene. Den, der bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen frugt; for skilt fra mig kan I slet intet gøre.*

Hermed sætter han fingeren på det, som livet i høj grad handler om: Frugt. Et det ikke frugt, som er drivkraften bag det at leve? Vi vil så gerne bære frugt. Og vi ønsker også at nyde frugten. Begge dele. Vi ønsker det så inderligt. Nyde og yde. Begge dele. Men det går i stykker igen og igen, ikke kun fordi vi er egoister, som falder i nydelsens sump, men også fordi vi oplever, at vi ikke bærer den frugt, vi skulle og burde. Derfor bliver vi bedrøvede. Og vi kigger på andre, hvordan de synes, at det lykkes med os? Og nikker forstående, men vi mærker, at de jo også synes, at det er lidt ringe. Vi ønsker at leve et livsbekræftende og sprudlende liv, som betyder noget godt i familie, menighed og blandt venner. Men hvor bliver det af? Vi fokuserer på det, vi skal, og hvordan det lykkes. Og da stresser vi helt vildt – eller giver måske helt op. Vi føler os svage og magtesløse. Og det kan gøre os modløse og triste.

Da er det fantastisk at Jesus her i evangeliet ikke et eneste sted taler om, hvad vi skal yde. Han presser os ikke på noget tidspunkt. Han nøjes med at sige: *"Bliv i min kærlighed!"* Han siger dermed: Husk på, at jeg er det sande vintræ. Og husk på, at I er grenene. Grene stresser ikke og giver heller ikke op. De bliver bare på vintræet. Og da modtager de saften og bærer frugt. *Den, der bliver i mig og jeg i ham, han bærer megen frugt. For skilt fra mig, kan I slet intet gøre!* Bliver I hos mig, bærer I frugt.

Derfor må vi holde op med at bedømme os selv og også holde op med at give hinanden karakter. Det vi i stedet skal hjælpe hinanden til er at blive hos Herren, blive i ham, dvs. høre hans ord, som renser og tilgiver os, lade evangeliet flyde ind i vore liv, høre om hans uendeligt store kærlighed, som han giver os i Jesus Kristus. *Jesus siger:*

- Bliv i min kærlighed, for den, der bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen frugt; for skilt fra mig kan I slet intet gøre.

Her har glæden sit udspring i hverdagen. Jesus er vintræet, vi er grenene, og vi bliver i ham. Så kan vi bære frugt for Gud hver eneste dag, kærlighedens frugter. Det lader Gud ske lige der, hvor han har sat os i livet, i vore kald i familie, menighed og på arbejdet, og det sted, hvor vi bor. - *Sådan har han talt til os, for at min glæde kan være i jer og jeres glæde blive fuldkommen. Amen.*

Lagt på www.vivit.dk 09.10.2012